

● صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
● مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
● رئیس هیات مدیره: صادق حسین جباری انصاری
● مدیرعامل و مدیر مسئول: علی مقتیان
● سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
● سردبیر ایران ورزشی: علی چوادی
● تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۰۴۱۳۳ • فکس: ۸۴۷۷۳۳۳
● چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
● سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۴۱۳۳
● امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۱۹۴۵۸
● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
● صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵

ایران ورزشی

ویژه

کارنوال مرگ در گروه B

وقتی ایران غول‌ها را فرسوده کرد و مدعیان ذوب شدند

گاهی سرنوشته، بی‌رحمانه‌ترین سناریوها را برای فوتبال می‌نویسد. قرعه‌کشی جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه برای ایران دقیقاً چنین حالتی داشت؛ لحظه‌ای که نام تیم ملی کنار اسپانیا، پرتغال و مراکش قرار گرفت، بسیاری حتی پیش از آغاز مسابقات حکم حذف ایران را صادر کردند. اسپانیا، قهرمان جهان در ۲۰۱۰، با ستارگانی از زلات ماریچ و بارسولنا آمده بود. پرتغال، قهرمان یورو ۲۰۱۶، کریستیانو رونالدو را در اوج آمادگی در اختیار داشت و مراکش نیز با خط دفاعی آهنینش بدون حتی یک گل خورده در مرحله مقدماتی آفریقا عبور کرده بود.

رسانه‌های اروپایی این گروه را «گروه مرگ» نامیدند اما تصورغالب این بود که مرگ فقط برای ایران و مراکش است. پیش‌بینی‌ها می‌گفت اسپانیا و پرتغال با خیالی آسوده صعود می‌کنند و حتی انرژی زیادی هم برای مراحل بعدی ذخیره خواهند کرد. اما فوتبال روسیه، برخلاف تمام معادلات کاغذی، روایت دیگری داشت.

تیم ملی ایران با هدایت کارلوس کی‌روش، به جای پذیرش نقش قربانی، تبدیل به گابوس پنهان گروه شد. ایران نتنها برابر غول‌ها فرو نریخت، بلکه آنها را تا مرز استیصال پیش برد. ساختار دفاعی منظم، فشردگی خطوط و جنگندگی بازیکنان باعث شد ستاره‌هایی مثل رونالدو، ایسکو، دیگو کاستا و اینستا هرکز اسودگی همیشگی را نداشته باشند. شروع ماجرا از بازی با مراکش بود؛ مسابقه‌ای که شاید از بیرون کم‌اهمیت به نظر می‌رسید اما برای ایران حکم فینال داشت. یوزهای ایرانی در دیداری پراسترس و فیزیکی، تا واپسین ثانیه‌ها جنگیدند و در نهایت با گل به‌خودی دقیقه ۹۵ عزیزبوه‌دو پیروز شدند. آن شب، ایران نه‌فقط سه امتیاز گرفت، بلکه روحیه و اعتمادبه‌نفسی تاریخی پیدا کرد. برای نخستین بار پس از سال‌ها، فوتبال ایران احساس می‌کرد می‌تواند در بزرگ‌ترین صحنه جهان مقاومت کند.

اما اوج شگفتی برابر اسپانیا رقم خورد. تیمی که با مالکیت توپ خیره‌کننده‌اش شناخته می‌شد، مقابل ایران در خلق موقعیت جدی عاجز مانده بود. شاگردان کی‌روش با انضباط تاکتیکی فوق‌العاده، لورچا از نفوس انداختند. اسپانیا تنها با گل اتفاقی دیگو کاستا پیش افتاد؛ گلی که بیشتر محصول برخوردهای شانس‌ی بود تا طراحی تاکتیکی.

لحظه تاریخی اما زمانی رقم خورد که سعید عزت‌اللهی دروازه اسپانیا را باز کرد و میلیون‌ها ایرانی در آستانه انفجار شادای قرار گرفتند. VAR اما گل را به شکلی میلیمتری مردود اعلام کرد. با این حال، حتی شکست یک بر صفر هم برای اسپانیا شبیه فرار از یک فاجعه بود.

نمایش ایران مقابل پرتغال، نقطه اوج درام گروه B شد. کریستیانو رونالدو و هم‌تیمی‌هایش تصور می‌کردند می‌توانند با یک پیروزی ساده راهی مرحله حذفی شوند، اما ایران دوباره همان دیوار نفوذناپذیر شد. مهار پنالتی رونالدو توسط علیرضا بیرانوند، لحظه‌ای تاریخی خلق کرد؛ صحنه‌ای که روحیه پرتغال را لرزاند و بازی را به آشوب کشاند. کریم انصاری فرد بازی را مساوی کرد و در ثانیه‌های پایانی، مهدی طارمی فرصت داشت یکی از بزرگ‌ترین شگفتی‌های تاریخ جام جهانی را رقم بزند. ضربه او اما تنها چند سانتیمتر با دروازه فاصله داشت. اگر آن توپ گل می‌شد، پرتغال حذف می‌شد و ایران به مرحله حذفی می‌رفت؛ فاصله‌ای به باریکی چند سانتیمتر میان تاریخ و حسرت. اما گل را به شکلی میلیمتری مردود اعلام کرد. با این حال، حتی شکست یک بر صفر هم برای اسپانیا شبیه فرار از یک فاجعه بود.

نمایش ایران مقابل پرتغال، نقطه اوج درام گروه B شد. کریستیانو رونالدو و هم‌تیمی‌هایش تصور می‌کردند می‌توانند با یک پیروزی ساده راهی مرحله حذفی شوند، اما ایران دوباره همان دیوار نفوذناپذیر شد. مهار پنالتی رونالدو توسط علیرضا بیرانوند، لحظه‌ای تاریخی خلق کرد؛ صحنه‌ای که روحیه پرتغال را لرزاند و بازی را به آشوب کشاند. کریم انصاری فرد بازی را مساوی کرد و در ثانیه‌های پایانی، مهدی طارمی فرصت داشت یکی از بزرگ‌ترین شگفتی‌های تاریخ جام جهانی را رقم بزند. ضربه او اما تنها چند سانتیمتر با دروازه فاصله داشت. اگر آن توپ گل می‌شد، پرتغال حذف می‌شد و ایران به مرحله حذفی می‌رفت؛ فاصله‌ای به باریکی چند سانتیمتر میان تاریخ و حسرت. اما گل را به شکلی میلیمتری مردود اعلام کرد. با این حال، حتی شکست یک بر صفر هم برای اسپانیا شبیه فرار از یک فاجعه بود.

نمایش ایران مقابل پرتغال، نقطه اوج درام گروه B شد. کریستیانو رونالدو و هم‌تیمی‌هایش تصور می‌کردند می‌توانند با یک پیروزی ساده راهی مرحله حذفی شوند، اما ایران دوباره همان دیوار نفوذناپذیر شد. مهار پنالتی رونالدو توسط علیرضا بیرانوند، لحظه‌ای تاریخی خلق کرد؛ صحنه‌ای که روحیه پرتغال را لرزاند و بازی را به آشوب کشاند. کریم انصاری فرد بازی را مساوی کرد و در ثانیه‌های پایانی، مهدی طارمی فرصت داشت یکی از بزرگ‌ترین شگفتی‌های تاریخ جام جهانی را رقم بزند. ضربه او اما تنها چند سانتیمتر با دروازه فاصله داشت. اگر آن توپ گل می‌شد، پرتغال حذف می‌شد و ایران به مرحله حذفی می‌رفت؛ فاصله‌ای به باریکی چند سانتیمتر میان تاریخ و حسرت. اما گل را به شکلی میلیمتری مردود اعلام کرد. با این حال، حتی شکست یک بر صفر هم برای اسپانیا شبیه فرار از یک فاجعه بود.

نمایش ایران مقابل پرتغال، نقطه اوج درام گروه B شد. کریستیانو رونالدو و هم‌تیمی‌هایش تصور می‌کردند می‌توانند با یک پیروزی ساده راهی مرحله حذفی شوند، اما ایران دوباره همان دیوار نفوذناپذیر شد. مهار پنالتی رونالدو توسط علیرضا بیرانوند، لحظه‌ای تاریخی خلق کرد؛ صحنه‌ای که روحیه پرتغال را لرزاند و بازی را به آشوب کشاند. کریم انصاری فرد بازی را مساوی کرد و در ثانیه‌های پایانی، مهدی طارمی فرصت داشت یکی از بزرگ‌ترین شگفتی‌های تاریخ جام جهانی را رقم بزند. ضربه او اما تنها چند سانتیمتر با دروازه فاصله داشت. اگر آن توپ گل می‌شد، پرتغال حذف می‌شد و ایران به مرحله حذفی می‌رفت؛ فاصله‌ای به باریکی چند سانتیمتر میان تاریخ و حسرت. اما گل را به شکلی میلیمتری مردود اعلام کرد. با این حال، حتی شکست یک بر صفر هم برای اسپانیا شبیه فرار از یک فاجعه بود.

مروری بر جام جهانی ۲۰۱۸

سمفونی باران در مسکو

گزارش یک

تابستان ۲۰۱۸، روسیه فقط میزبان یک تورنمنت فوتبال نبود، این کشور صحنه برخورد دو جهان متفاوت شد؛ جهان سنتی فوتبال کلاسیک و عصر مدرن تکنولوژی و سرعت. جام جهانی ۲۰۱۸ با باران‌های مسکو، شب‌های سفید سن پترزبورگ و استادیوم‌های پرشور، به یکی از دراماتیک‌ترین و غیرقابل پیش‌بینی‌ترین ادوار تاریخ فوتبال تبدیل شد؛ جامی که در آن غول‌ها سقوط کردند، نسل‌های تازه متولد شدند و فناوری برای نخستین‌بار به شکلی رسمی وارد قلب تصمیم‌گیری‌های داوری شد. جام جهانی روسیه را می‌توان تورنمنت پایان اقتدار نسل‌های قدیمی و آغاز سلطنت ستاره‌های تازه دانست. آلمان مقتدر حذف شد، مسمی و رونالدو باز هم ناکام ماندند، برزیل در برابر نظم اروپایی شکست خورد و در نهایت این فرانسه بود که با نسلی جوان و انفجاری، تاج جهان را بر سر گذاشت اما در کنار همه این داستان‌ها، برای ایرانی‌ها روسیه یادآور بغضی بزرگ و افتخاری فراموش‌نشده است؛ جامی که تیم ملی ایران تنها چند سانتیمتر با خلق بزرگ‌ترین معجزه تاریخ فوتبالش فاصله داشت.

انقلاب VAR: تکنولوژی وارد فوتبال شد

جام جهانی ۲۰۱۸ نخستین دوره‌ای بود که در آن فناوری کمک‌داور ویدیویی یا VAR به شکل رسمی مورد استفاده قرار گرفت. تصمیمی که ابتدا با تردید و نگرانی همراه بود اما خیلی زود نشان داد فوتبال دیگر وارد عصر تازه‌ای شده است. در روسیه، صحنه‌های مشکوک پنالتی، آفساید و اخراج‌ها دیگر تنها به قضاوت انسانی وابسته نبودند. داوران بارها کنار زمین رفتند تا تصاویر را بازبینی کنند؛ اتفاقی که هرچند ریتم بازی را تغییر می‌داد، اما میزان اشتباهات بزرگ داوری را به شکل محسوس‌ی کاهش داد. VAR در همان مرحله گروهی سرنوشته بسیاری از مسابقات را تغییر داد؛ از پنالتی‌های حساس گرفته تا گل‌های مردود. حتی حذف تلخ ایران برابر اسپانیا نیز به شکلی مستقیم همین فناوری گره خورد؛ جامی که گل سعید عزت‌اللهی پس از بازبینی، میلیمتری مردود اعلام شد. فوتبال سنتی حالا مجبور بود با جهان دیجیتال کنار بیاید؛ جهانی که دیگر اجازه نمی‌داد اشتباهات تاریخی به آسانی تکرار شوند.

فرانسه: تولد امپراطوری جوان‌ها

چهار سال پس از ناکامی در فینال یورو ۲۰۱۶، فرانسه با نسلی متفاوت به روسیه آمد؛ تیمی پر از بازیکنان جوان، سریع، فیزیکی و قدرتمند که ترکیبی از ریشه‌های آفریقایی، اروپایی و کارائیبی را در خود داشت. دیدید

بازگشت پادشاه سیاه‌وسفید به عصر دیجیتال

تراش‌های برای تعامل با دنیای هوشمند

توپ‌ها در فوتبال فقط یک ابزار نیستند؛ هر نسل از آنها تبدیل به بخشی از حافظه جمعی فوتبال دوستان می‌شود. از «تانگو» آرژانتین ۷۸ تا «جابلوتی» جنجالی آفریقای جنوبی، هر توپ روایتی از زمانه خود دارد. در میان این خانواده بزرگ، «تل استار ۱۸» جایگاه ویژه‌ای پیدا کرد؛ توپی که همزمان بی‌یونستالری می‌داد و طعم آینده را. جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، تورنمنتی بود که فوتبال را وارد مرحله تازه‌ای کرد. ورود رسمی کمک‌داور ویدیویی (VAR)، استفاده گسترده از داده‌های دیجیتال و تغییرات تاکتیکی مدرن، نشان می‌داد فوتبال دیگر تنها یک بازی سنتی نیست. در چنین فضایی، آدیداس تصمیم گرفت توپ رسمی مسابقات نیز بازتاب همین دگرگونی باشد؛ محصولی که گذشته و آینده را در یک قاب جمع کند.

سیاه‌وسفید به‌وضوح دیده می‌شد. همین شد که پنج‌ضلعی‌های مشکی و شش‌ضلعی‌های سفید، نه‌فقط یک طراحی مهندسی بلکه یک نماد فرهنگی شدند. آدیداس در روسیه به سراغ همان خاطره رفت اما نه با یک کپی ساده و نوستالژیک. تل استار ۱۸ در واقع بازآفرینی مدرن یک اسطوره بود. طراحی موزائیکی و پیکسلی آن، دقیقاً پیوند میان عصر آنالوگ و جهان دیجیتال را نشان می‌داد؛ گویی توپ قدیمی فوتبال کمک‌داور ویدیویی (VAR)، آمده و وارد دنیای تلفن‌های هوشمند شده است. مهم‌ترین تفاوت تل استار ۱۸ با تمام توپ‌های قبلی جام جهانی، وجود تراشه NFC درون آن بود؛ فناوری‌ای که برای نخستین بار یک توپ فوتبال را به یک ابزار هوشمند تبدیل می‌کرد. هواداران می‌توانستند با نزدیک کردن گوشی تلفن همراه خود به توپ، به اطلاعات اختصاصی، محتوای تعاملی و جزئیات آن دسترسی پیدا کنند. شاید این قابلیت تأثیری روی کیفیت بازی نداشت، اما پیام روشنی داشت: فوتبال دیگر محدود به مستطیل

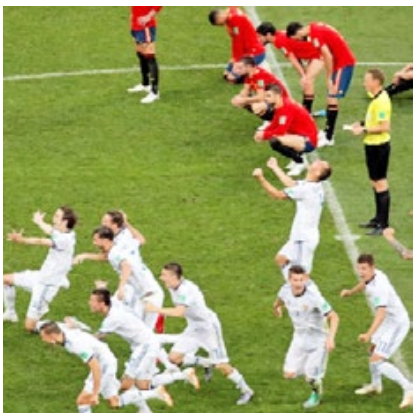
انقلابی جنجالی در جام جهانی روسیه

جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه نه تنها به خاطر شگفتی‌های فوتبالی، بلکه به دلیل ورود رسمی فناوری کمک‌داور ویدیویی (VAR) در تاریخ ماندگار شد. این فناوری که وعده کاهش اشتباهات انسانی داوران را می‌داد، با ثبت رکورد ۲۹ پنالتی (نزدیک به دو برابر جام جهانی ۲۰۱۴) بر گزارکنندگان را شگفت زده کرد. در فینال مسابقات، اعلام پنالتی به سود فرانسه

مقابل کرواسی پس از بازبینی ویدیویی انجام شد که نشان دهنده تأثیر قطعی VAR بر مهم‌ترین تصمیمات تورنمنت بود. طبق آمار رسمی فیفا، نرخ تصمیمات صحیح داوری با کمک این سیستم به ۹۹.۳ درصد رسید که پیش از آن بی‌سابقه بود. با این حال، انتقادها کم نبودند. توقف‌های طولانی بازی برای بازبینی صحنه‌ها، همچنان لحظه‌ای گل‌ها را

FIFA WORLD CUP
RUSSIA 2018

جام جهانی ۲۰۱۸ فقط یک قهرمان نداشت؛ این تورنمنت آغازگر دوره‌ای تازه در فوتبال بود. عصر سرعت، داده، تکنولوژی و نسل‌های جوان‌تر. روسیه ثابت کرد فوتبال هنوز هم می‌تواند غیرقابل پیش‌بینی، شاعرانه و سرشار از احساس باقی بماند؛ حتی اگر دوربین‌ها و فناوری همه چیز را زیر نظر داشته باشند. از باران‌های مسکو تا اشک‌های مودریچ، جام جهانی ۲۰۱۸ همچنان یکی از انسانی‌ترین و فراموش‌نشده‌ترین روایت‌های تاریخ فوتبال باقی مانده است.

خورد اما نقطه اوج، نبرد با پرتغال بود؛ شبی که علی‌رضا بیرانوند با مهار پنالتی کریستیانو رونالدو به قهرمان ملی تبدیل شد. ایران در آن مسابقه شجاعانه جنگید و با گل کریم انصاری فرد بازی را مساوی کرد. در واپسین ثانیه‌ها، توپ به مهدی طارمی رسید؛ فرصتی که می‌توانست تاریخ فوتبال ایران را برای همیشه تغییر دهد. اما ضربه طارمی تنها چند سانتیمتر با دروازه فاصله داشت و به تور کنار دروازه برخورد کرد. ایران حذف شد، اما با چهار امتیاز و احترامی جهانی روسیه را ترک کرد؛ تیمی که نشان داد می‌تواند برابر اسپانیا نمایشی کم‌نقص ارائه فوتبال دنیا بیاستند.

قدیمی و فوتبال سریع‌تر عصر جدید شده بود.

ایران: نزدیک‌ترین فاصله تا تاریخ

برای فوتبال دوستان ایرانی، جام جهانی روسیه چیزی فراتر از یک حضور معمولی بود. تیم ملی ایران در دشوارترین گروه مسابقات کنار اسپانیا، پرتغال و مراکش قرار گرفت؛ گروهی که بسیاری آن را «گروه مرگ» می‌نامیدند. ایران در نخستین بازی با گل‌به‌خودی دیرهنگام مراکش پیروز شد و امید در سراسر کشور شعله کشید. سپس برابر اسپانیا نمایشی کم‌نقص ارائه داد و تنها با یک گل و بدشانسی شکست

جام جهانی

۲۰۱۸ فقط

یک قهرمان

نداشت؛ این

تورنمنت آغازگر

دوره‌ای تازه در

فوتبال بود

کالبدشکافی حماسه لوکا مودریچ در روسیه ۲۰۱۸

نمایش اراده در میانه میدان

جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، تورنمنت سرعت، فشار و نبردهای فرسایشی بود؛ جامی که فوتبال مدرن بیش از هر زمان دیگری بر قدرت بدنی، دوندگی و پرس بی‌امان تکیه داشت. در چنین فضایی، کمتر کسی تصور می‌کرد فرمانروای میانه میدان مسابقات، مردی لاغراندام با قامتی کوتاه و صورتی خسته باشد اما لوکا مودریچ در آن تابستان، تعریف تازه‌ای از آرژانتین رقم خورد. تیم لیونل مسی برابر پرس و نظم کرواسی کاملاً سردرگم شده بود اما ضربه نهایی را مودریچ وارد کرد؛ شوتی دقیق و کات‌دار از پشت محوطه جریمه که دروازه آرژانتین را فرو ریخت و پيامی روشن به جهان فرستاد؛ کرواسی فقط یک تیم جنگنده نیست، بلکه یک مدعی واقعی قهرمانی است. اما آنچه مودریچ را به چهره‌ای فراتر از یک ستاره فوتبالی تبدیل کرد، تنها مهارت فنی نبود؛ شخصیت او بود. کودکی ساخته بود که زیر فشار فرورمی‌ریخت. این ویژگی در بازی مقابل دانمارک به زیرترین شکل ممکن دیده شد. مودریچ در وقت اضافه پنالتی حساسی را از دست داد؛ ضربه‌ای که می‌توانست رؤیای کرواسی را نابود کند. بسیاری از

سبزی‌نیست؛ تجربه‌ای دیجیتال و جهانی است که در تلفن همراه میلیون‌ها نفر ادامه پیدا می‌کند. این نظر مهندسی نیز تل استار ۱۸ محصولی پیشرفته بود. ساختار شش‌تکه و اتصال حرارتی سه‌بعدی، مقاومت توپ را افزایش داده و جذب آب را به حداقل رسانده بود؛ مسأله‌ای مهم برای مسابقاتی که زیر باران‌های روسیه برگزار می‌شد. سطح زیر و موزائیکی توپ نیز به کنترل بهتر بازیکنان کمک می‌کرد و باعث می‌شد حرکت آن طبیعی‌تر از توپ‌های جنجالی گذشته باشد. البته مثل بسیاری از توپ‌های جام جهانی، تل استار ۱۸ هم مخالفان خودش را داشت. برخی دروازه‌بانان بزرگ از جمله دخیا و تراشتن معتقد بودند سطح توپ بیش از حد لغزنده است و مسیر شوت‌ها را غیرقابل پیش‌بینی می‌کند. اما برخلاف «جابلوتی» ۲۰۱۰ که تقریباً مورد اعتراض عمومی قرار گرفت، تل استار ۱۸ در مجموع توانست تعادل مناسبی میان خواسته مهاجمان و دروازه‌بانان ایجاد کند. شاید مهم‌ترین موفقیت تل استار ۱۸ این بود که توانست بدون قربانی کردن هویت تاریخی فوتبال، به استقبال آینده برود. این توپ نه‌تسیر نوستالژی‌ماند و نه کاملاً در دست تکنولوژی غرق شد. میان گذشته و آینده تعادلی ساخت که دقیقاً شبیه خود جام جهانی ۲۰۱۸ بود؛ تورنمنتی که هم بوی فوتبال کلاسیک می‌داد و هم صدای عصر دیجیتال را در گوش جهان طنین‌انداز می‌کرد. تل استار ۱۸ امروز فقط توپ رسمی یک جام جهانی نیست؛ نمادی از لحظه‌ای تاریخی است که فوتبال پذیرفت می‌تواند مدرن شود، بی‌آنکه روح قدیمی خود را از دست بدهد.